

Nasza Matka

Nr 04 (174) kwiecień 2021 (rok 16)

Miesięcznik Parafii Matki Boskiej Częstochowskiej w Śmitowicach

Życzenia wielkanocne 2021

*„Uchcie ich zachowywać wszystko co Wam
przykazałem.
Ja Jestem z Wami przez wszystkie dni aż do
skończenia świata”
Mt 28,20*

*Radości z obecności Zmartwychwstałego
w każdej chwili życia.
Nadziei na nasze zmartwychwstanie i życie
wieczne z Nim.*

*Z modlitewną pamięcią
ks. prob. Antoni Cebula sds*

Alleluja

SŁOWO BOŻE

(Łk 19, 29 - 40)

Gdy przyszedł w pobliże Betfage i Betanii, do góry zwanej Oliwną, wystąpił dwóch spośród uczniów, mówiąc: «Idźcie do wsi, która jest naprzeciwko, a wchodząc do niej, znajdziecie osłę uwiązane, którego jeszcze nikt nie dosiadł. Odwiążcie je i przyprowadźcie tutaj! A gdyby was kto pytał: "Dlaczego odwiążujecie?", tak powiecie: "Pan go potrzebuje"». Wyśłani poszli i znaleźli wszystko tak, jak im powiedział. A gdy odwiązywali osłę, zapytali ich jego właściciele: «Czemu odwiążujecie osłę?» Odpowiedzieli: «Pan go potrzebuje». I przyprowadzili je do Jezusa, a zarzuciwszy na nie swe płaszcze, wsadzili na nie Jezusa. Gdy jechał, stali swe płaszcze na drodze. bliżał się już do zboczy Góry Oliwnej, kiedy całe mnóstwo uczniów poczęło wielbić radośnie Boga za wszystkie cuda, które widzieli. I wołali głośno:

«Błogosławiony Król, który przychodzi w imię Pańskie. Pokój w niebie i chwała na wysokościach».

Lecz niektórzy faryzeusze spośród tłumu rzekli do Niego: «Nauczycielu, zabroń tego swoim uczniom!» Odrzekł: «Powiadam wam: Jeśli ci umilkną, kamienie wołać będą»

Covid 19 koronowirus

Wszyscy bez wyjątku

L'OSSERVATORE ROMANO Nr 2 2021 (Gaetano Vallini)

Ubóstwo i zdrowie to dwa wymiary, które trudno ze sobą pogodzić. Biedni są chronieni w mniejszym stopniu, rzadko podejmują działania profilaktyczne, łatwiej zapadają na choroby, a kiedy już zachorują, jest im dużo trudniej uzyskać dostęp do odpowiedniego leczenia. Jest to tym bardziej prawdziwe, kiedy biedni, o których mowa, żyją na ulicy, a w obecnym czasie powinni chronić się nie tylko przed zimmem, lecz również przed wirusem COVID-19. Jest to trudne, kiedy nie można się umyć, nie ma środków dezynfekujących, maseczek.

Bezdomnym, którzy koczują wokół placu św. Piotra, Papież Franciszek zapewnił już łazienki, prysznic i przychodnię. A teraz, właśnie po to, aby pomóc im stawić czoła pandemii, dał im również możliwość zaszczepienia się. 20 stycznia w Auli Pawła VI pierwsze 25 osób bez stałego miejsca zamieszkania korzystających z placówek opieki i noclegowni Urzędu Dobroczynności Apostolskiej otrzymało pierwszą dawkę szczepionki.

Wszyscy bez wyjątku to zasada, która od zawsze przyświeca zaangażowaniu Kościoła i która również dzisiaj ukierunkowuje jego działania. Ale zasada ta powinna leżeć także u podstaw każdej inicjatywy publicznej, która powinna obejmować biednych, osoby znajdujące się na marginesie społeczeństwa. Właśnie polityka dbająca o dobro wspólne i o ochronę zdrowia powinna przede wszystkim zadbać o najsłabszych tych, którzy znajdują się w trudnej sytuacji.

Pandemia uderza w czułe punkty naszych społeczeństw, co grozi zwiększeniem nierówności, zamiast przyczyniać się do ich zmniejszenia, jak można byłoby sobie tego życzyć, biorąc pod uwagę, że wszyscy jesteśmy na tej

samej łodzi i niemożliwe jest uratowanie się samemu. Wszyscy jesteśmy biedni wobec wirusa. Ale kiedy istnieje ryzyko zatonięcia, zawsze jest ktoś, kto już zdecydował, kto wpadnie do morza bez szalupy i koła ratunkowego. Kryteria rozdziału szczepionek przypominają schematy, które wydawały się już nieaktualne. Kierunek dyktują partykularyzmy, oceny czysto gospodarcze, krajowe PKB. Globalizacji choroby nie odpowiada globalizacja opieki. Potwierdzają to niepokojące słowa dyrektora Światowej Organizacji Zdrowia, Tedrosa Adhanoma Ghebreyesusa, według którego w dystrybucji szczepionek przyjęto «podejście, które zagraża najuboższym i najsłabszym naszego globu» i «wywołuje również niepożądane skutki». «Świat dodał jest na krawędzi katastrofalnego upadku moralnego». Jednoznaczne słowa, które powinny zabrzmieć jako ostrzeżenie dla sumień tych, którzy podejmują decyzje, przypominając im o ich odpowiedzialności wobec każdego z ubogich ze swoich krajów, ubogich na świecie. Wszystkich bez wyjątku.

Triduum Paschalne Męki i Zmartwychwstania Pańskiego

Rozpoczyna się Mszą Wieczery Pańskiej w Wielki Czwartek

<https://opoka.org.pl>

Wielki Czwartek.

Podczas tej Najświętszej Ofiary wspominamy wydarzenia z Wieczernika - ustanowienie Eucharystii i sakramentu kapłaństwa. Mówią o tym czytania: z Księgi Wyjścia (12,1-8.11-14), z Pierwszego Listu św. Pawła do Koryntian (11,23-26) i z Ewangelii św. Jana (13,1-15). Pierwsze traktuje o pierwszym święcie Paschy. Izraelici, gotowi do drogi (uciekali z Egiptu), mieli spożyć ucztę paschalną w pośpiechu, a krew baranka, którego jedli, posłużyła do oznaczenia domów. Powodowała ona, że nie było wśród nich plagi niszycielskiej, gdy Bóg karał ziemię egipską śmiercią pierworodnych.

Przez wszystkie pokolenia Żydzi spożywali Paschę na pamiątkę wyjścia z ziemi egipskiej i zawarcia z Bogiem przymierza na Synaju. Podobnie było podczas Ostatniej Wieczery. Ale Jezus nadał tej uczcie nowy sens. Mówi o tym drugie czytanie. Święty Paweł przypomina słowa Jezusa: „To jest Ciało Moje za was wydane”. Jak baranek został zabity, by uratować od śmierci pierworodnych w Egipcie, tak Jezus nazajutrz zostanie zabity, by wszystkich ludzi uratować od śmierci wiecznej.

Ewangelia przypomina o tym, jak Jezus przed wieczerzą umył uczniom nogi. Ten, którego nazywamy „Nauczycielem i Panem” zrobił coś, co zwykle czynił sługa.

Na zakończenie uroczystości Ciało Chrystusa zostaje przeniesione do specjalnie przygotowanej kaplicy, zwanej ciemnicą. Tam do późnych godzin wieczornych wierni uczniowie czuwają będą wraz z Jezusem, wspominając Jego samotną modlitwę w Ogrójcu, zdradzieckie pojmanie i pierwsze przesłuchania. Tabernakulum jest opróżnione i otwarte, gaśnie wieczna lampka, a ołtarz, przy którym jeszcze przed chwilą sprawowano Najświętszą Ofiarę, stoi obnażony i pusty. Wchodzimy w czas Bożej męki...

W Wielki Piątek

nie sprawuje się Eucharystii. W kościołach trwa spowiedź, adoruje się Pana Jezusa w ciemnicy, odbywają się nabożeństwa Drogi Krzyżowej... Późnym popołudniem rozpoczynają się najważniejsze obrzędy tego dnia - Liturgia Męki Pańskiej. Składa się ona z trzech części: Liturgii Słowa, adoracji Krzyża i obrzędów Komunii.

Wszystko zaczyna się nietypowo. Ministranci i kapłani wychodzą w ciszy do ołtarza. Nie poprzedza ich dzwonek, nie śpiewa się

żadnej pieśni. Przed ołtarzem kapłan pada na twarz. Wszyscy obecni w Kościele kłękają. Wobec zbawczej śmierci Jezusa wszelkie słowa są nieodpowiednie. W tej chwili cisza mówi znacznie więcej. W Jego ranach jest nasze zdrowie...

Pierwsze czytanie w Liturgii Słowa to tekst z Księgi proroka Izajasza, w którym prorok mówi o tym, że Mesjasz będzie cierpiał za grzechy ludzi. Autor Listu do Hebrajczyków przypomina, że Chrystusowi znany jest ludzki los, bo sam został okrutnie doświadczony. Przez Jego posłuszeństwo dokonano się zbawienie świata. Zbawcze wydarzenia przypomina Ewangelia.

Na zakończenie Liturgii Słowa odbywa się wyjątkowo uroczysta modlitwa powszechna. W dziesięciu zwężaniach prosimy Boga, aby miał w opiece cały świat.

Rozpoczyna się adoracja Krzyża. Od dwóch tygodni wszystkie krzyże w kościołach były zasłonięte. W Wielki Piątek ukazują się je ponownie wiernym. Kapłan odsłania krzyż, śpiewając: „Oto drzewo krzyża, na którym zawisło zbawienie świata”, a wszyscy odpowiadając: „Pójdźmy z pokłonem”, padają na kolana, wielbiąc Zbawiciela.

Przychodzi czas, aby ucałować krzyż Jezusa. Robią to - w zależności od parafii - albo wszyscy wierni, albo tylko niektórzy. Śpiewa się przy tym zazwyczaj jedną z najbardziej przejmujących pieśni - „Ludu mój ludu”. Ukazuje ona, co Bóg zrobił dla Izraelitów, gdy wychodzili z ziemi egipskiej, i czym oni odpłacili Jego Jednorodzonemu Synowi. Każdy może dodać w myśli własną zwrotkę. Bo każdy doświadczył od Boga wielu dobrodziejstw, a często odplaca Mu grzechem.

Po adoracji Krzyża następuje Komunia święta. Nie ma preistoczenia. Rozdaje się Ciało Chrystusa, konsekrowane poprzedniego dnia. Karmimy się pokarmem, który daje życie wieczne...

Wielkopiątkową liturgię kończy przeniesienie Najświętszego Sakramentu do kaplicy, zwanej Bożym Grobem. Monstrancja jest przykryta białym welonem na pamiątkę całunu, którym spowito doczesne szczątki Jezusa. Tego wieczora i przez cały następny dzień trwa adoracja. Wielu przyjdzie także ucałować krzyż. Bo „na drzewie rajskim śmierć wzięła początek, na drzewie krzyża powstało nowe życie, a szatan, który na drzewie zwyciężył, na drzewie również został pokonany przez Jezusa Chrystusa, naszego Pana”. >>>

Strona Żywego Różańca

Intencje Papieskie 2021

Kwiecień 2021

Intencja powszechna — Podstawowe prawa

Módlmy się za osoby, które narażają swoje życie, walcząc o podstawowe prawa w dyktaturach, w reżimach autorytarnych, a nawet w przeżywających kryzysy demokracji.

Wielka Sobota - Wigilia Paschalna

Wydawało się, że wszystko się skończyło. Bo zazwyczaj śmierć kończy wszystko. Ale nie w tym przypadku. Trzeciego dnia Jezus powstaje z grobu. Pokazuje, że nadzieje w Nim pokładane nie były daremne. Chrystus, zwyciężywszy śmierć, też obiecuje zmartwychwstanie wierzącym w Niego. Te prawdy przeżywamy podczas Liturgii Wielkiej Soboty [a precyzyjnie mówiąc: liturgii Wigilii Paschalnej, przyp. MG].

To, co w tym dniu najważniejsze, rozpoczyna się wieczorem. Liturgia Wigilii Paschalnej nie jest typową Mszą, gdyż oprócz Liturgii Słowa i Liturgii Eucharystycznej składa się z Liturgii Światła i Liturgii Chrztelnej. Rozpoczyna się przed kościołem. Do rozpalonego ogniska podchodzą kapłani i służba liturgiczna. Tu następuje poświęcenie ognia, a potem prowadzący kreśli na paschale znak krzyża, litery Alfa i Omega oraz na polach między ramionami krzyża cyfry bieżącego roku, umieszcza też pięć symbolicznych gwoździ w formie krzyża. Bo „Chrystus wczoraj i dziś, Początek i Koniec, Alfa i Omega. Do niego należy czas i wieczność. Jemu chwala i panowanie przez wszystkie wieki wieków”.

Z zapalonym paschałem procesja wchodzi do nieoświetlonego kościoła. Ci, którzy doświadczali w swoim życiu lęku przed ciemnością, wiedzą, czym dla człowieka jest światło. Rozprasza nie tylko ciemności, ale także obawy. Chrystus jest tym, który swoim zmartwychwstaniem rozprasza ciemności grzechu i śmierci, który na powrót wlewa w serca radość życia. Bo przecież nie musimy się już bać największego wroga, śmierci, skoro On ją pokonał. „Światło Chrystusa” - śpiewa kapłan i wszyscy zapalają od Paschału świece. W kościele robi się jeszcze jaśniej. Mrok jest już przezwyciężony.

A gdy kapłan po dojściu do ołtarza trzeci raz pokazuje światło Chrystusa, zapalają się wszystkie światła. Symbolikę światła wyjaśnia śpiewane orędzie wielkanocne. „Weselcie się już zastępy

aniołów w niebie (...) Raduj się Ziemię opromieniona tak niezmiernym blaskiem, a oświecona jasnością Króla Wieków pocuj, że wolna jesteś od mroku, co świat okrywał (...) Tej nocy Chrystus, skruszywszy więzy śmierci jako zwycięzca wyszedł z otchłani (...) O, jak niepojęta jest Twoja miłość: aby wykupić niewolnika, wydałeś Swego Syna (...)”.

Liturgia Słowa jest wyjątkowo rozbudowana. Może się składać na nią aż dziewięć czytań, które pokazują całą historię Zbawienia: od początku świata, poprzez wyprowadzenie narodu wybranego z Egiptu, aż do czasu, gdy Jednorodzony Boży Syn stał się Barankiem, by zbawić grzechy świata, a zabity za grzechy świata trzeciego dnia powstał z martwych. Święty Paweł pokazuje, że udział w owocach śmierci i zmartwychwstania Jezusa jest możliwy dzięki sakramentowi chrztu, który zanurza w Jego śmierć i pozwala razem z Nim zmartwychwstać do Nowego Życia. Do tych treści nawiązuje kolejna część celebracji - Liturgia Chrztelna.

Dawniej większość chrześcijan w tej właśnie chwili przyjmowała chrzest. Dziś, po błogosławieństwie wody, najczęściej odnawiamy przyrzeczenia chrztelne i modlimy się za tych, którzy przyjmują ten sakrament. Z zapalonymi świecami w ręku wierni wyrzekają się grzechu, wszystkiego, co prowadzi do zła, i szatana, głównego sprawcy grzechu, a następnie wyznają wiarę w Ojca, Syna i Ducha Świętego, Kościół, obcowanie świętych, odpuszczenie grzechów, zmartwychwstanie ciała i życie wieczne. Chciałoby się, aby już na zawsze w sercach była ta sama gorliwość, co w tej właśnie chwili.

Jako święci i umiłowani przez Boga przystępujemy do Liturgii Eucharystycznej. Ten, który z miłości do człowieka ofiarował się w zbawczej ofierze, który powstał z martwych i dał udział w swojej łasce przez chrzest, karmi swoim Ciałem i Krwią. Jego Ciało i Krew są pokarmem na życie wieczne.

INTERCJE MSZALNE

Kwiecień 2021

Wielki Czwartek 18 ⁰⁰	1 kwietnia O powołania	Środa 8 ⁰⁰	14 kwietnia
Wielki Piątek 18 ⁰⁰	2 kwietnia Liturgia Męki Pańskiej	Czwartek 18 ⁰⁰	15 kwietnia
Wielka Sobota 19 ⁰⁰	3 kwietnia Liturgia Wigilii Paschalnej	Piątek 18 ⁰⁰	16 kwietnia
Niedziela Zmartwychwstanie Pańskie 8 ⁰⁰ 10 ⁰⁰ 12 ⁰⁰	4 kwietnia	Sobota 18 ⁰⁰	17 kwietnia
		Niedziela 3 Wielkanocna 8 ⁰⁰	18 kwietnia
Poniedziałek Wielkanocny 8 ⁰⁰ 10 ⁰⁰ 14 ³⁰	5 kwietnia	10 ⁰⁰ 14 ³⁰	
	R. Kojs	Poniedziałek 8 ⁰⁰	19 kwietnia R. Kokot
Wtorek Wielkanocny 8 ⁰⁰	6 kwietnia Za dusze cierpiące w czyśćcu	Wtorek 8 ⁰⁰	20 kwietnia
Środa Wielkanocna 8 ⁰⁰	7 kwietnia	Środa 8 ⁰⁰	21 kwietnia
Czwartek Wielkanocny 18 ⁰⁰	8 kwietnia R. Kulij	Czwartek 18 ⁰⁰	22 kwietnia
Piątek Wielkanocny 18 ⁰⁰	9 kwietnia	Piątek 18 ⁰⁰	23 kwietnia
Sobota Wielkanocna 18 ⁰⁰	10 kwietnia R. Malejka	Sobota 18 ⁰⁰	24 kwietnia
Niedziela 2 Wielkanocna – Miłosierdzia Bożego 8 ⁰⁰ 10 ⁰⁰ 14 ³⁰	11 kwietnia Za + Marię Grabysa-Kądziała w rocz. śm. R. Kędzia	Niedziela 4 Wielkanocna 8 ⁰⁰	25 kwietnia Za + Helenę Depta w rocz. śm., męża Józefa i ++ rodziców
Poniedziałek 8 ⁰⁰	12 kwietnia	10 ⁰⁰	
Wtorek 8 ⁰⁰	13 kwietnia Fatimska	Poniedziałek 8 ⁰⁰	26 kwietnia
		Wtorek 8 ⁰⁰	27 kwietnia
		Środa 8 ⁰⁰	28 kwietnia
		Czwartek 18 ⁰⁰	29 kwietnia
		Piątek 18 ⁰⁰	30 kwietnia

HARMONOGRAM SPRZĄTANIA KOŚCIOŁA

Kwiecień 2021 - lipiec 2021

sobota 3 kwiecień 2021	Polok Anna
	Świerczyńska Małgorzata
	Kęska Rozalia
sobota 17 kwiecień 2021	Michalska Krystyna
	Majowska Dorota
	Kamińska Gabriela
sobota 1 maj 2021	Krenczyk Irena
	Pawelczyk Pelagia
	Fojt Barbara
sobota 15 maj 2021	Lebek Sylwia
	Lebek Marek
	Zbroja Agnieszka
sobota 29 maj 2021	Krzepina Ryszarda
	Suchanek Marzanna
	Siemieńska Dorota i Melania
poniedziałek 17 maj 2021	Polok Anna
	Świerczyńska Małgorzata
	Kęska Rozalia
piątek 11 czerwiec 2021	Michalska Krystyna
	Majowska Dorota
	Kamińska Gabriela
sobota 26 czerwiec 2021	Krenczyk Irena
	Pawelczyk Pelagia
	Fojt Barbara
sobota 10 lipiec 2021	Lebek Sylwia
	Lebek Marek
	Zbroja Agnieszka

**Jeżeli danej grupie podany termin nie odpowiada to proszę zamienić się między grupami we własnym zakresie
(pełny harmonogram obejmujący wszystkie grupy znajduje się w gablotce z ogłoszeniami parafialnymi)**

Kącik kulinarny: Babka marchewkowa

Składniki:

- Jajka - 2 sztuki
- Cukier - 0.5 szklanki
- Olej - 0.5 szklanki
- Mąka - 1 szklanka
- Marchew - 3 sztuki
- Orzechy włoskie - 10 sztuk
- Cynamon - 1 łyżeczka
- Proszek do pieczenia - 0.5 łyżeczki
- Soda oczyszczona - 0.5 łyżeczki

Sposób przygotowania:

Zmiksuj jajka z cukrem na puszystą masę do czasu, aż nabierze jasnego koloru. Do masy jajecznej dodawaj po 1 łyżce oleju i miksuj mikserem. Powoli zwiększaj ilość oleju aż cały włączysz w masę. Małymi porcjami dodawaj mąkę, proszek do pieczenia, sodę oraz cynamon i dalej miksuj. Marchew zetrzyj na tarce o grubych oczkach i odmierz 1 szklankę ugniecionych wiórków. Wmieszaj ją łyżką

w ciasto. Orzechy włoskie pokrusz na mniejsze kawałki i również włączysz. Formę na babkę wysmaruj olejem i przełóż masę. Wstaw do nagrzanego piekarnika na 180 stopni i piecz około 40 minut. W trakcie pieczenia sprawdź drewnianym patyczkiem, czy ciasto w środku jest suche.

gmb

Kącik humoru

Dyrektor oznajmia sekretarce:

- Pani Krysiu, podaję się do dymisji.
- Mój Boże! - zmartwiła się sekretarka. - A kto przyjdzie na pana miejsce?
- Nie wiem, pewnie jakiś bałwan!
- Znowu! - załamuje ręce sekretarka.

Idzie sobie prezes banku ulicą, stoi żebrak i mówi:

- Dzień dobry, panie prezesie.
- Dzień dobry, pan mnie zna?
- Tak, pracowałem kiedyś u pana w banku, ale mnie pan zwolnił. Prezes idzie dalej, widzi kolejnego żebraka.
- Dzień dobry, panie prezesie.
- Dzień dobry, pan też mnie zna?
- Tak, pracowałem kiedyś u pana, ale mnie pan zwolnił.

Idzie prezes dalej, widzi kolejnego żebraka szperającego w śmietniku.

- Dzień dobry, panie prezesie.
- Pana też zwolniłem?
- Nie, ja jeszcze u pana pracuję, tylko mam teraz przerwę na lunch.

Byłeś dzisiaj u dyrektora w sprawie podwyżki?

- Byłem.

Powiedziałeś, że jak jej nie dostaniesz, to się zwolnisz z pracy?

- Powiedziałem.

- No i co on na to?

Poszliśmy na kompromis. On mi nie da podwyżki, a ja się nie zwolnię.

- Tatusiu kto to jest szef?

- Jest to taki człowiek, który przychodzi do pracy późno, jeśli ty przyszedłeś wcześniej, a przychodzi wcześniej jeśli ty się spóźniłeś.

- Słucham pana? - dyrektor podnosi wzrok zza biurka.

- Panie dyrektorze, pracuję za trzech, a nie mogę doczekać się podwyżki!

- Nie mogę, niestety, ponieść panu pensji, ale proszę mi podać nazwiska tych dwóch, za których pan pracuje, a natychmiast ich zwolnię.

Dyrektor przyjmuje do pracy nowego pracownika.

- Widzi pan, w naszej firmie obowiązują dwie podstawowe zasady. Pierwsza to czystość. A propos, czy wytarł pan buty, przed moimi drzwiami?

- Tak, oczywiście.

- A druga zasada to prawdomówność. Przed moimi drzwiami nie ma wycieraczki.

Papież Franciszek: "Prawo do nadziei" (11 kwietnia 2020) fragmenty

„Po upływie szabatów” (Mt 28,1) kobiety poszły do grobu. W ten sposób rozpoczęła się Ewangelia tej świętej Wigilii, od szabat. Jest to dzień Triduum Paschalnego, który najbardziej zaniedbujemy, ogarnięci gorączkowym oczekiwaniem na przejście od piątkowego krzyża do niedzielnego alleluja. Jednak w tym roku, bardziej niż kiedykolwiek zauważamy Wielką Sobotę, dzień wielkiego milczenia. Możemy dostrzec swoje odbicie w uczuciach kobiet tego dnia. Podobnie jak my, miały w oczach dramat cierpienia, nieoczekiwanej tragedii, która wydarzyła się nazybt szybko. Widziały śmierć i miały śmierć w swoich sercach. Cierpieniu towarzyszył lęk: czy i je czeka taki sam koniec jak Mistrza? A ponadto obawy o przyszłość, wszystko trzeba odbudować. Zraniona pamięć, przytłumiona nadzieja. Dla nich, podobnie jak dla nas, była to najciemniejsza godzina.

Ale w tej sytuacji kobiety nie dają się obezwładnić. Nie poddają się mrocznym siłom narzekań i żalu, nie zamykają się w pesymizmie, nie uciekają od rzeczywistości. W szabat czynią coś prostego i niezwykłego: w swoich domach przygotowują wonności, by namaścić ciało Jezusa. Nie wyrzekają się miłości; w mrokach swoich serc rozpalają miłosierdzie. Matka Boża, w sobotę, w dniu, który będzie Jej poświęcony, modli się i żywi nadzieję. Stając przed wyzwaniem cierpienia, pokłada ufność w Panu. Te niewiasty, nie wiedząc o tym, przygotowały w ciemnościach tamtego szabat „świt pierwszego dnia tygodnia”, dnia, który zmieni historię. Jezus, jak ziarno złożone w glebie, miał sprawić, że na świecie wypuści paki nowe życie; a kobiety, modlitwą i miłością, pomogły by zakwitła nadzieja. Iluż osób, w przeżywanych przez nas smutnych dniach, czyniło to i czyni jak te niewiasty zasiewające pędy nadziei! Poprzez drobne gesty troski, uczucia, modlitwy. [...]

Oto orędzie wielkanocne, orędzie nadziei. Zawiera ono drugą część - posłanie. „Idźcie i oznajmijcie moim braciom: niech idą do Galilei” (Mt 28, 10) - mówi Jezus. „Udaje się przed wami do Galilei” (w. 7) - mówi anioł. Pan nas uprzedza. Wspaniale, gdy wiemy, że idzie przed nami, że nawiedzi nasze życie i naszą śmierć, aby poprzeczyć nas do Galilei, to znaczy do miejsca, które jemu i Jego uczniom

przypominało życie codzienne, rodzinę, pracę. Jezus pragnie, abymy zaniesli nadzieję tam, w życie dnia powszedniego. Ale Galilea była dla uczniów także miejscem wspomnień, zwłaszcza pierwszego powołania. Wrócić do Galilei to pamiętać, że zostaliśmy umiłowani i powołani przez Boga. Musimy podjąć drogę na nowo pamiętając, że rodzimy się i odradzamy z bezinteresownego powołania miłości. Jest to punkt, od którego zawsze musimy wyruszać na nowo, zwłaszcza w sytuacjach kryzysowych, w czasach próby.

Ale jest też coś więcej. Galilea była regionem najbardziej oddalonym od tego, w którym byli, od Jerozolimy. I to nie tylko geograficznie: Galilea była miejscem najbardziej oddalonym od sakralności miasta świętego. Był to region zamieszkały przez różne ludy, które praktykowały rozliczne kultury: „Galilea pogan” (Mt 4, 15). Jezus tam posyła, żąda, by stamtąd wyruszać na nowo. Co nam to mówi? Że orędzie nadziei nie może ograniczać się do naszych obszarów sakralnych, ale powinno być zaniesione do wszystkich. Ponieważ każdy potrzebuje podniesienia na duchu, a jeśli nie uczynimy tego my, którzy dotknęliśmy naszymi rękoma „Słowa życia” (1J 1, 1), to któż to uczyni? Jakże wspaniale być chrześcijanami, którzy pocieszają, którzy niosą brzemiona innych, którzy dodają otuchy: zwiastuni życia w czasie śmierci! W każdej Galilei, w każdym regionie tej ludzkości, do której należymy i która należy do nas, bo wszyscy jesteście braćmi i siostrami, nieśmy pieśń życia! Uciszymy krzyki śmierci, dość wojen! Niech ustanie produkcja i handel bronią, bo potrzebujemy chleba, a nie karabinów. Niech ustana aborcja, które zabijają niewinne życie. Niech otworzą się serca tych, którzy mają, aby napelnic puste ręce tych, którzy są pozbawieni tego, co niezbędne.

W końcu kobiety „objęły Jezusa za nogi” (Mt 28, 9), te nogi, które przeszły długą drogę, aby wyjść nam na spotkanie, aż po wejście i wyjście z grobu. Objęły nogi, które podeptały śmierć i otworzyły drogę nadziei. My, pielgrzymi poszukujący nadziei, gromadzimy się dziś przy Tobie, Jezu Zmartwychwstały. Odrzucamy się od śmierci i otwieramy serca dla Ciebie, który jesteś Życiem.

BIULETYN PARAFIALNY

RZYMOKATOLICKIEJ PARAFII p.w. M. B. Częstochowskiej

Redaktor Naczelny: Ks. Proboszcz Antoni Cebula

Redaktor Techniczny: Grzegorz Bubala

Adres redakcji: ul. Jesionowa 11, 43-190 Mikołów Śmitowice, tel.: (032) 226 14 65

E-mail: smilowice@katowice.opoka.org.pl

strona internetowa: www.parafia-smilowice.katowice.opoka.org.pl

(Pismo przeznaczone na wewnętrzny użytek parafii)

Nr konta naszej parafii w Mikołowskim Banku Spółdzielczym:

90 8436 0003 0000 0026 8112 0001